

Parko bibliotekoje šiemet gyvendinamas naujas projektas – „Poetės Elenos Mezginaitės atminimo aktualizavimas Panevėžio Elenos Mezginaitės viešojoje bibliotekoje“. Čia dabar kuriama poetei skirta erdvė, vyksta ne tik E. Mezginaitės poezijos bei muzikos vakarai, susitikimai su jos amžininkais, bendražygiais, bet ir kitais kuriančiais ir rašančiais asmenimis, netrukus startuos ir įtraukianti detektyvinė edukacija jaunimui.

Viena projekto veiklų – unikalus poezijos ir meditacinės terapijos renginys „Sparnai sielai“ su psichologe, septynių knygų autore, poezijos terapijos renginių vedėja, asociacijos LATGA nare, saviugdų ir sąmoningo kvėpavimo mokymų lektore Laima Petronienė.

Viešnia – itin kūrybingas, meniškos sielos žmogus: išleido šešis poezijos rinkinius suaugusiems bei poezijos knygelę vaikams, kartu su bardais organizuoja įvairius poezijos ir muzikos vakarus, veda saviugdų, kvėpavimo terapijos, autorinius poezijos terapijos renginius ir mokymus.

„Kas yra laimė, ir kaip ją atrasti, atsakymo ieškojau visą gyvenimą. Ir eilės atėjo, kaip atsakymas į jos paiešką, širdies šauksmą, maldas. Džiaugiuosi galėdama pasidalinti tuo su kitais“, – teigė L. Petronienė.

Dalyviai klausėsi jautrios, gerumu alsuojančios viešnios kūrybos, kurioje – ryškūs dvasinio „aš“ ieškojimai, gamtos, gyvenimo trapumo, laikinumo ir kitos egzistencinės temos.

Susirinkusieji tądien ne tik mėgavosi unikalia ir įkvėpiančia poezija, bet ir galėjo pajusti atpalaiduojantį meditacinės terapijos poveikį. Deklamuojamas L. Petronienės eiles palydėjo ir poezijos pajautimą dar labiau sustiprino neįprastų išskirtinių instrumentų – tibetietiško dubens ir afrikietiškos kalimbos garsai.

Klausytojai, atlikę kelis kvėpavimo pratimus, užsimerkę ir atsipalaidavę, nėrė į garsą. Aukšti ir žemi, švelnūs ir intensyvesni, paslaptingi ir egzotiški bei harmonizuojantys jų sąskambiai leido panirti į pačias įvairias būsenas ir mėgautis.

Žmonių patirtys buvo labai individualios, asmeniškios ir nepakartojamos. Kiekvienas renginio dalyvis, klausydamasis ir pasinerdamas į garsų virpesius, patyrė skirtingas emocijas, išgyvenimus, jausmus. Nepaisant skirtingų potyrių, visi iki vieno jautėsi prisotinti garsu, pailsėję, nurimę.

Tai buvo puiki proga nors trumpam pabėgti nuo skubos, atsipalaiduoti, jaukiai pabūti čia ir dabar, su savimi. Tokių akimirkų dažnam išties stinga.

Poetinių žodžių lydežo išskirtiniai garsai

